

De heer Roberto D'Amico

Voorzitter van de Commissie voor Economie,
Consumentenbescherming
en Digitalisering van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Van: Psychologencommissie

Aan: De Commissie voor Economie, Consumentenbescherming en Digitalisering van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Datum: 29 oktober 2025

Onderwerp: Advies van de Psychologencommissie over de kwestie van de regulering van het beroep van coach.

Samenvatting van dit advies

De Psychologencommissie is van mening dat de wettelijke regeling van het beroep van coach onrealistisch lijkt.

Ze vindt dat coaching niet als een aparte beroepsactiviteit moet worden beschouwd, en ook niet als een te beschermen titel, maar wel als een instrument, een specialisatie of een techniek die kan worden ingezet door specifieke en geïdentificeerde beroepsbeoefenaars (zoals dat ook het geval is voor psychotherapie).

1. Context

Dit advies volgt op een ontwerpresolutie om het beroep van coach wettelijk te reguleren, ingediend op 17 september 2025 door verschillende vertegenwoordigers van de *Parti Socialiste*. Het doel van deze ontwerpresolutie is dat *“zo snel mogelijk van start wordt gegaan met de parlementaire voorbereiding van een wettelijk kader voor het beroep van coach”*¹.

De ontwerpresolutie benadrukt dat op vandaag noch de titel, noch het beroep van coach gereguleerd worden door de Belgische staat. Iedereen kan zich dus ‘coach’ noemen en coachingactiviteiten uitoefenen, zonder dat daarvoor een opleiding of specifieke ervaring vereist is.

Hoewel sommige beroepsorganisaties initiatieven tot zelfregulering hebben genomen, zet het ontbreken van een wettelijk kader de deur open voor ontsporingen die mogelijk schadelijk zijn voor het publiek: misbruik van kwetsbaarheid, psychologische beïnvloeding of financieel misbruik. Deze ontsporingen maken gebruikers kwetsbaar en ondermijnen de geloofwaardigheid van de hele sector.

De ontwerpresolutie vermeldt drie opties voor de wettelijke regeling van coaches:

¹ [Voorstel van resolutie betreffende een wettelijke regeling voor het beroep van coach](#) van 17 september 2025, p. 12

1. Een strikt verbod op ‘coaches’ en de effectieve handhaving met controles, gebaseerd op het idee dat elke vorm van ‘coaching’ onverantwoord is.
2. Een gedoogbeleid en een selectief vervolgingsbeleid, naar analogie met de houding ten aanzien van drugs (huidig kader).
3. Het creëren van een wettelijk kader dat het beroep van ‘coach’ reguleert. Deze regeling zou enerzijds bepalen wie de titel van ‘coach’ mag dragen en anderzijds de regels vastleggen voor de uitoefening van coachingactiviteiten.

De ontwerp-resolutie past binnen de derde optie. Ze stelt namelijk een wettelijke regeling van het beroep, de titel van coach en de beroepspraktijk voor.

Volgens de ontwerp-resolutie zou het wettelijk kader de toegangsvoorwaarden moeten vastleggen voor het dragen van de titel van coach. Dit veronderstelt op zijn minst:

- een opleiding,
- een stage,
- registratie op een officiële lijst,
- het naleven van de deontologische regels.

Aan iedereen die niet aan deze voorwaarden voldoet, zou verboden worden om de titel van ‘coach’ te gebruiken en coachingactiviteiten uit te oefenen.

Aangezien coaches actief zijn in vrijwel alle domeinen waarin psychologen hun beroepsactiviteit uitoefenen, en aangezien er een vertrouwens- en afhankelijkheidsrelatie bestaat met de beroepsbeoefenaar – in het bijzonder op het gebied van geestelijke gezondheid en welzijn – vindt de Psychologencommissie het opportuun om zich uit te spreken over de relevantie van een dergelijke regelgeving.

2. Problematiek

Hoewel de intentie om het publiek te beschermen legitiem is en breed wordt gedragen, lijkt het invoeren van een wettelijke regelgeving voor het beroep en de titel van coach bijzonder complex en zelfs ongepast. Daar zijn verschillende redenen voor.

Enerzijds maakt de diversiteit van de sectoren waarin coaches actief zijn het haast onmogelijk om een gemeenschappelijk deontologisch kader uit te werken. Onder ‘coaching’ vallen immers zeer uiteenlopende praktijken — van sport of het beheren van een bedrijf tot persoonlijke ontwikkeling of gezondheid — die elk hun eigen logica en specifieke vereisten hebben.

Anderzijds zou het invoeren van uniforme wettelijke bepalingen voor ‘coaches’ en ‘coaching’ kunnen leiden tot een disproportionele complexiteit op administratief en juridisch vlak. Het toepassingsgebied van coaching is te breed om er op een samenhangende manier één uniform systeem op toe te passen.

Bovendien bestaat er momenteel veel verwarring over de capaciteiten, de competenties, de werkmethodes en de kennis van bepaalde coaches die diensten aanbieden in domeinen die nauw aansluiten bij het werkveld van psychologen (denk aan life coaches, loopbaancoaches, welzijnscoaches, bedrijfscoaches, enzovoort). Deze coaches worden vaak zonder onderscheid gelijkgesteld met psychologen, terwijl die laatsten nochtans over een erkend diploma beschikken en ingeschreven zijn bij de Psychologencommissie. Er moet daarom ook een onderscheid worden gemaakt tussen het uitoefenen van coaching (dat niet altijd een

wetenschappelijke basis heeft) en de handelingen die psychologen stellen (die wél wetenschappelijk onderbouwd zijn).

Daarenboven is het onwaarschijnlijk dat een dergelijke regulering zou voldoen aan het proportionaliteitsbeginsel dat vereist wordt door het Europese recht en door de Belgische wetgeving (de wet van 27 oktober 2020 betreffende een evenredigheidsbeoordeling voorafgaand aan de invoering of de wijziging van een beroepsreglementering).

3. Denkrichtingen

De titel van coach wordt door veel psychologen gebruikt, met name bij coaching in geval van burn-out of 'life coaching'. Op die manier willen ze hun toegankelijkheid vergroten en hun specialisatie duidelijk maken aan hun patiënten of cliënten. Voor hen is coaching een aanvullend instrument of een aanvullende titel, wat een wettelijke regelgeving in zekere zin rechtvaardigt.

Momenteel zet het gebrek aan controle op de uitoefening van coachingactiviteiten sommige psychologen er ook toe aan om de titel van psycholoog in te ruilen voor die van coach. Op die manier willen ze ontsnappen aan het toezicht en de deontologische controle van de Psychologencommissie. Vooral binnen de gezondheidszorg lijkt een wettelijke regelgeving in dat opzicht noodzakelijk.

De Psychologencommissie stelt aan de parlementaire commissie een vierde optie voor om coaching te reguleren: coaching niet beschouwen als een aparte beroepsactiviteit of als een te beschermen titel, maar als een instrument, een specialisatie of een techniek die kan worden ingezet door verschillende beroepsbeoefenaars. Deze benadering sluit aan bij de logica die werd gevolgd bij de regulering van de psychotherapie in 2016. Sindsdien wordt psychotherapie immers beschouwd als een specialisatie die is voorbehouden aan bepaalde gezondheidszorgbeoefenaars die over de vereiste opleiding en vaardigheden beschikken.

Psychotherapie werd namelijk niet beschouwd als een apart beroep of een aparte titel, maar als een instrument – “*een behandelvorm*”² – dat enkel mag worden ingezet door bepaalde gezondheidszorgbeoefenaars. Die volgen, na een initiële opleiding, een langdurige aanvullende opleiding in psychotherapie, waarin theoretisch onderwijs wordt gecombineerd met klinische praktijk.

Vanuit dit perspectief zou het niet de bedoeling zijn om het beroep van coach te reguleren, maar wel om te bepalen wie op legitieme wijze coachingactiviteiten mag uitoefenen, en wie op legitieme wijze de titel van coach mag dragen binnen zijn of haar beroepsuitoefening, vooral wanneer die betrekking heeft op gevoelige domeinen waarbij een vertrouwens- en afhankelijkheidsrelatie met de beroepsbeoefenaar bestaat, met name op het vlak van geestelijke gezondheid en welzijn.

Gezien de maatschappelijke problemen die in de ontwerp-resolutie worden aangekaart, lijkt het relevant om coaching duidelijk te definiëren en de uitoefening van coachingactiviteiten voor te behouden aan gekwalificeerde professionals. Die zouden, aanvullend op hun initiële opleiding, een specifieke coachingopleiding moeten volgen die aan duidelijk vastgelegde criteria voldoet.

² Gecoördineerde wet betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, [Art. 68/2/1](#)

Bij deze benadering moet men aandacht hebben voor een probleem dat momenteel zwaar weegt op de controle van de psychotherapie.

De WUG (gecoördineerde wet van 10 mei 2015 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen) bepaalt dat de uitoefening van psychotherapie voorbehouden is aan bepaalde beroepen, op voorwaarde dat zij een aanvullende opleiding hebben gevolgd (artsen, klinisch orthopedagogen en klinisch psychologen). De wet voorziet echter niet in een beschermings- of controlemechanisme van de eventuele titel van psychotherapeut. In de praktijk zorgt dit ervoor dat personen zich voorstellen als ‘psychotherapeut’, terwijl ze niet voldoen aan de voorwaarden om de psychotherapie uit te oefenen. Dat is uiteraard problematisch voor cliënten of patiënten.

De Federale Toezichtcommissie, die toezicht houdt op de praktijkvoering van gezondheidszorgbeoefenaars, biedt de mogelijkheid om op te treden tegen het onwettig stellen van psychotherapeutische handelingen, maar niet om in te grijpen bij ‘misleidende bekendmaking’ als psychotherapeut (oneigenlijk titelmisbruik). Dat is het geval wanneer iemand zich voorstelt als ‘psychotherapeut’, zonder effectief psychotherapeutische handelingen te stellen.

Op een ander niveau komt de Psychologencommissie dit probleem eveneens tegen bij de controle op het beroep van psycholoog, aangezien enkel de titel beschermd is en niet de uitoefening van de psychologie zelf (behalve voor de klinische psychologie).

4. Besluit

De Psychologencommissie stelt een vierde optie voor: coaching moet niet als een aparte beroepsactiviteit moet worden beschouwd, en ook niet als een te beschermen titel, maar wel als een instrument, een specialisatie of een techniek die kan worden ingezet door specifieke en geïdentificeerde beroepsbeoefenaars (zoals dat ook het geval is voor de psychotherapie).

Voor de Psychologencommissie,

Carl Defreyne,
Voorzitter

Valentin Biset,
Studiedienst – Jurist